

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Ing. P. V.**, bytem K. 364, P., zastoupeného Mgr. Ivem Pavlů, advokátem se sídlem nám. T. G. Masaryka 11, Prostějov, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2014, č. j. KUOK 92620/2014, ve věci přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů

a motorových vozidel ze dne 18. 8. 2014, č. j. SMOL/174864/2014/OARMV/PNL/Lip. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jelikož se dne 23. 11. 2013 odmítl podrobit lékařskému vyšetření s odběrem krve a odběrem biologických materiálů poté, co byl důvodně podezřelý, že se svým vozidlem Škoda Felicia RZ X měl zavinit dopravní nehodu a řídit vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení, kdy v době příjezdu Policie ČR se nacházel u vozidla pouze žalobce a kdy mu byla Policí ČR orientačně provedena dechová zkouška a byla mu naměřena hodnota 2,32 promile alkoholu v krvi. Za toto jednání mu byla podle § 11 odst. 1 a odst. 2 zákona o přestupcích a podle § 125c odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta v částce 28.000 Kč, současně mu byl podle § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu uložen zákaz řízení na dobu 14 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, do kteréžto doby se započítává doba zadržení řidičského průkazu podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu, a byla mu uložena povinnost uhradit náklady řízení o projednání přestupku. Správní orgán rozhodující v prvním stupni tímtož rozhodnutím zastavil řízení o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k), kterých se měl dopustit tím, že měl dne 23. 11. 2013 v době kolem 00:30 hod. na rychlostní komunikaci R46 na 36,51 km ve směru jízdy od Olomouce na Prostějov způsobit dopravní nehodu, při které nedošlo ke zranění osob a vznikla hmotná škoda na vozidle ve výši 10.000 Kč, když poškodil vozidlo tím, že v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích vyjel mimo vozovku na travnatý středový pás, kde spodní částí vozidla narazil do železobetonového kanálu, a dále tím, že řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení.

[2] Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěry žalovaného o tom, že byl povinen podrobit se odbornému lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu v organismu včetně odběru krve. Výzva k podrobení se takovému vyšetření má být učiněna vůči přímému účastníku provozu na silniční komunikaci, nebo osobě, která byla účastníkem před určitým časovým okamžikem. V takovém případě musí existovat zjevná souvislost mezi učiněním výzvy a účastí vyzývané osoby na silničním provozu v pozici řidiče. V této souvislosti žalobce zmiňuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 As 1/2011, na který odkázal i správní orgán prvního stupně, ovšem nesprávně jej vyložil v žalobcův neprospěch. Tento rozsudek vymezil čtyři podmínky, které musí být kumulativně splněny, aby došlo k naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku: 1) přestupek je spáchán v provozu na pozemních komunikacích, 2) řidič je kvalifikovaně vyzván k podrobení se vyšetření, 3) řidič se vyšetření odmítne podrobit, 4) vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Žalobce namítl, že v předmětnou dobu řidičem svého vozidla Škoda Felicia nebyl a že k dopravní nehodě (resp. k poruše převodovky při jízdě) došlo na jiném místě, než které je Policí ČR označováno za místo nehody. Fotodokumentace byla zpracována na jiném místě, než na kterém s policisty komunikoval. Ve správním spise jsou rozporné údaje o tom, kde k nehodě došlo, vyskytují se údaje o 36,51 km, 37 km a 37,5 km. Policista, se kterým žalobce obcházel nepojízdné vozidlo, prohlásil, že k žádné nehodě nedošlo. Jediným

viditelným poškozením byla dírka na pravém směrovém světle o velikosti 1 cm. Pneumatiky nebyly proražené a kolem vozu nebyly žádné stopy po unikajícím oleji popř. jiné provozní kapalině, či jiné stopy, které by svědčily o střetu vozu s jakoukoli překážkou. Žalobce popírá, že by kromě něj a policistů byli v předmětnou dobu přítomni nějakí svědci a že by před policisty prohlašoval, že vozidlo řídil. Svědecké výpovědi pokládá za nevěrohodné právě z důvodu nesrovnalostí v dokumentaci údajné dopravní nehody. Dle jeho názoru není při absenci dalších důkazů možné dovozovat z nich skutečnost, že žalobce vozidlo řídil a tím jeho vinu za spáchání přestupku. Nebylo-li prokázáno, že byl žalobce účastník nehody, nebylo možné po něm požadovat vyšetření na přítomnost alkoholu. Žalobce v této souvislosti odkazuje na dokument Okresního státního zastupitelství v Olomouci, ve kterém státní zástupce Mgr. Jaroslav Rašendorfer sděluje, že proti žalobci není na místě vést trestní řízení pro spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky, když není prokázáno, že vozidlo řídil, a zároveň odkazuje na záznam o podání vysvětlení, který s ním byl dne 10. 11. 2014 sepsán Policií ČR, obvodním oddělením Olomouc 3.

[3] Žalobce dále namítl, že došlo ke zfalšování dokumentu nazvaného Žádost o vyšetření osoby ve zdravotnickém zařízení, který byl ve Vojenské nemocnici Olomouc odevzdán Policií ČR prázdný, pouze s razítkem a podpisem policisty; žádanka jinak nebyla vyplněna. Dle žalobce se jedná o porušení zákona, a to formou organizované spolupráce příslušníků Policie ČR a zaměstnanců Vojenské nemocnice Olomouc. Pracovník správního orgánu prvního stupně J. L. pak výslovně zakázal zařadit tuto žádost do správního spisu, čímž potvrdil své zvláštní jednání vůči policistům i zaměstnancům Vojenské nemocnice. Zvláštního jednání vůči těmto institucím se dopustil i pracovník žalovaného Bc. J. S., který proti výše uvedenému nic neučinil. Žalobce má dále podezření, že došlo ke zfalšování lístku z alkohol testeru přepsáním místa nehody, přičemž v této souvislosti znovu připomíná nejednotnost ve spisu obsažených informací o přesném místě nehody. Žalobce se při měření alkohol testerem od policistů nedozvěděl naměřenou hodnotu. Svůj odvoz na záchytnou stanici považuje za nezákonný, jelikož neexistuje žádný záznam, že by sebe či někoho jiného ohrožoval na zdraví, nebo že by vstupoval do vozovky, popřípadě se dopouštěl jiných výtržností. Pokud by tomu tak bylo, přítomní policisté by jistě zakročili. Pracovník správního orgánu prvního stupně J. L. má nadstandardní vztahy s policisty, což žalobce usuzuje z toho, že dne 14. 3. 2014 se policista Bc. T. H. „zcela náhodou“ dostavil do kanceláře pana L., aniž by ho upozoroval žalobce, který se při přestávce v jednání způsobené tím, že zmíněný policista se nedostavil na řádný termín výsledku, zdržoval u vchodových dveří do budovy správního orgánu. O telefonátech s policistou, které toho dne proběhly, nebyl pořízen úřední záznam, čímž byl legalizován jeho pozdní příchod v uniformě mimo službu. Podobným způsobem probíhal příchod policisty Mgr. K. K.. J. L. dále nesprávně protokoloval svědeckou výpověď Bc. H., když v protokolu opomněl správně zaznamenat, že vyslýchaný policista uvedl, že neví, který údaj o místě odtahu vozidla je pravdivý a že zaměření GPS sám neprováděl. Žalobce zároveň přistihl J. L. a MUDr. Š., lékaře Vojenské nemocnice Olomouc, jak o něčem mluví nad otevřeným spisem vedeným ve věci přestupku žalobce. Vzniklo tak důvodné podezření, že se J. L. pokoušel ovlivnit výpovědi svědků.

[4] K fotografiím vozidla obsaženým ve spise, žalobce uvádí, že je u nich uveden nesprávný čas. Dle těchto údajů měly být pořízeny od 2:28 do 2:36 hod. a poté od 4:35 do 4:45 hod. Žalobce popírá, že by byl u jakéhokoli fotografování přítomen. Není ale možné, že by se od vozidla na takto dlouhou dobu vzdálil. Pouze po dobu přibližně 30 minut seděl v policejním autě, aby se zahřál. Za „zvláštní“ žalobce považuje ve spise uvedenou informaci, že ve 2:58 hod. přijel do Vojenské nemocnice Olomouc. Jako nestandardní postup je rovněž třeba hodnotit, že se policisté pokoušeli žalobce přimět k podpisu jimi ručně sepsaného dokumentu, v němž se měl přiznat k zavinění nehody; žalobce toto odmítl. Příslušný dokument se nestal součástí správního spisu. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že námitky v ní obsažené jsou totožné s námitkami, které směřovaly proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. S těmito námitkami se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí, přičemž na závěrech, ke kterým při rozhodování dospěl, nadále setrvává. Ve věci bylo postupováno v souladu se správním řádem, a skutkový stav byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti. Proto žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

[6] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 16. 10. 2014 – s přihlédnutím ke specifikům daného řízení, popsáním v další části rozsudku.

[7] Z obsahu spisu se podává: Dle oznámení přestupku Policie České republiky, dálničního oddělení Kocourovce žalobce havaroval s vozidlem Škoda Felicia RZ X na 36,5 km silnice R46. Při první dechové zkoušce mu byla naměřena hodnota 2,32 promile alkoholu v dechu. Řidič se na výzvu podrobil lékařskému vyšetření, avšak odběr krve odmítl.

[8] Dle protokolu o nehodě v silničním provozu vystaveného tímtéž oddělením Policie ČR, byl místem nehody 36,51 km silnice R46 ve směru jízdy od Olomouce na Prostějov, časem nehody sobota 23. 11. 2013, 0:30 hodin. Na místě se nacházelo v odstavném pruhu vozidlo žalobce Škoda Felicia RZ X. Byl zastížen žalobce (totožnost prokázána občanským průkazem) a dále svědci P. Š., S. K. a V. P.. Místo bylo ohledáno policisty Bc. T. H. a Mgr. K. K.. Protokol obsahuje podrobný popis místa nehody, jde o přehledný rovný úsek rychlostí silnice, paralelně se silnicí je veden přivaděč. Při ohledání vozidla byl zjištěn únik oleje na komunikaci a následující rozsah poškození: pravá přední směrovka, levý přední disk, levá přední pneumatika, levá zadní pneumatika, spodní motorová část. Dopravní nehoda je popsána tím způsobem, že řidič vyjel s vozidlem mimo komunikaci, kde spodní částí vozidla narazil do železobetonového kanálu, čímž došlo k proražení olejové vany a úniku oleje. V 01:11 hodin byla provedena dechová zkouška, při níž byla žalobci naměřena hodnota 2,32 promile alkoholu. Následné pokusy o opakování dechové zkoušky nebyl žalobce schopen provést. Nebyl schopen ani samostatné chůze.

S lékařským vyšetřením souhlasil, odběr krve odmítl. Protokol je doplněn o plánek místa dopravní nehody. Fotografickou dokumentací k dopravní nehodě bylo potvrzeno poškození vozidla popsané v protokolu o nehodě a únik oleje na skruž a poklop kanálu.

[9] Z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 23. 11. 2013 ve 14:35 hod. bylo zjištěno, že žalobce uvedl následující: Dne 22. 11. 2013 byl ve večerních hodinách v Olomouci, kde s přáteli pil alkohol v restauraci. Nepamatuje si, kolik vypil. Poté sám odešel do jiné restaurace (do žádné konkrétní). Po cestě se zastavil pro tašku u svého vozidla zaparkovaného poblíž ulice Dobrovského. Tam jej oslovil neznámý muž ve věku cca 35 let a zeptal se jej, zda nejede směrem na Brno. Žalobce neviděl jeho doklady, ani se jej neptal na jméno. Tomuto muži sdělil, že mohou jet do Prostějova, ale řídit musí on, jelikož žalobce je pod vlivem alkoholu. Následně nasedli do vozidla, přičemž neznámý muž řídil a žalobce seděl na místě spolujezdce. Při výjezdu z Olomouce se pokazila převodovka, proto vozidlo odstavili a oba vystoupili. Kromě zmíněné pokažené převodovky nezjistili žádnou další závadu na vozidle. Řidič posléze z místa odjel stopem. Na místě se nenacházely žádné další osoby. Po příjezdu policie žalobce policistům ukázal, že je volná řadicí páka a požádal je o zajištění odtahu vozidla. Policisté byli překvapeni, že vozidlo není nabourané. Žalobce byl poté převezen na záchytnou stanici do Olomouce. Dechové zkoušce se podrobil asi třikrát, avšak měřicí přístroj neukázal žádný výsledek. Na záchytné stanici byl žalobce vysvlečen do spodního prádla a umístěn na pokoj; lékař jej neprohlížel. Pouze mu zdravotní sestra chtěla odebrat krev, s čímž nesouhlasil, jelikož žádné vozidlo neřídil a k žádné dopravní nehodě nedošlo.

[10] Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před a anebo během jízdy soud zjistil, že kontrolovanou osobou byl žalobce, kontrola byla provedena na 36,5 km silnice R46 směrem na Prostějov den 23. 11. 2013 v 1:11 hod. Dechovým analyzátozem typu Dräger byl zjištěn výsledek 2,32 promile alkoholu. Údaje o opakovaném měření chybí, rukou je dopsána poznámka: *nebyl schopen nadýchat*. Žalobce se přiznal ke konzumaci alkoholu, nebyl schopen blíže specifikovat dobu a množství konzumace. Chování žalobce bylo charakterizováno jako tupě nepřítomné, dezorientované, koordinace pohybů jako narušená. Žalobce dle záznamu balancoval a padal na zem. Úřední záznam je podepsán policisty T. H. a K. K.. Uvedená zjištění byla potvrzena lístkem vytištěným z přístroje Dräger.

[11] Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem soud zjistil, že žalobce v době vyšetření jevil četné známky opilosti. Přes poučení o porušení zákonem stanovené povinnosti odmítl odběr krve. Konkrétní důvod tohoto odmítnutí neuvedl. Protokol byl podepsán MUDr. J. Š. a opatřen razítkem Protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanice Vojenské nemocnice Olomouc.

[12] Z příslušných dokumentů Policie ČR soud zjistil, že žalobci byl zadržen řidičský průkaz, přičemž žalobce s tímto nesouhlasil a potvrzení odmítl podepsat, a dále že žalobcovo vozidlo Škoda Felicia bylo z místa jeho odstavení na 37,5 km silnice R46 ve směru na Prostějov odtaženo společností SPEMAX s. r. o.

[13] Z úředního záznamu Policie ČR soud zjistil, že Mgr. K. telefonicky kontaktoval oznamovatelku vyšetřované nehody A. C.. Ta uvedla, že jela se spolujezdkyní E. D. v ranních hodinách z Olomouce po rychlostní silnici směrem na Prostějov. Po výjezdu z Olomouce zpozorovaly na levé straně za travnatým pásem odstavené vozidlo Škoda Felicia, které mělo otevřené dveře u řidiče a blíže neurčený defekt na pneumatice. U vozidla stál muž. Oznamovatelka zastavila, stáhla okénko a zavolala na muže, zda je vše v pořádku. Ten zamířil k jejímu vozidlu. Jevil známky značné opilosti, ani se nerozhlédl, když přecházel komunikaci. Poté uvedl, že jede z oslavy z Olomouce do Prostějova a je „hrozně ožralej“. Dále uvedl, že jel sám, nikdo další s ním ve vozidle necestoval. Kontaktována byla i E. D., která slyšela, že byl muž opilý. Nic dalšího neslyšela, neboť seděla na místě spolujezdce a muž se bavil s řidičkou A. C..

[14] Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 26. 11. 2013 vyhotoveného Mgr. K. K. soud zjistil následující: Dne 23. 11. 2013 okolo 0:50 hodin sdělil dozorčí útvaru výjezdové hlídky, že na rychlostní silnici R35 cca 1 km za čerpací stanicí se nachází odstavené vozidlo bránící v provozu a u něj se pohybuje opilá osoba. Motorové vozidlo značky Škoda Felicia RZ X bylo nalezeno na 36,5 km silnice R46 směrem na Prostějov odstavené v pravém jízdním pruhu šikmo ve směru jízdy. U vozidla se nacházel žalobce, P. Š., V. P. a S. K.. Žalobce byl zjevně pod značným vlivem alkoholu, nebyl schopen souvisle mluvit, pohyboval se nekoordinovaně, alkohol z něj byl silně cítit. Na dotazy policistů odpověděl, že jede z Olomouce, kde byl oslavovat. Ve vozidle jel sám, nikdo s ním necestoval. Provedená dechová zkouška byla pozitivní s výsledkem 2,32 promile. Ostatní přítomné osoby, které byly rovněž u provádění dechové zkoušky, k dotazům policistů uvedly, že k vozidlu přijely v době, kdy už v něm nikdo neseděl; u vozidla se nacházel pouze žalobce, žádné další osoby. Dále došlo k tomu, že se žalobce sesunul na zem, načež mu policisté pomohli vstát a pokusili se provést další dechové zkoušky. Na dotaz ohledně zajištění odtahu vozidla žalobce nijak nereagoval. Žalobce následně postrádal svůj telefon a brýle, které se ani s pomocí policistů nepodařilo nalézt. V tuto chvíli začal žalobce opakovaně prohlašovat: „já jsem čurák, já jsem piča, udělal jsem blbost“. Bc. H. dále prováděl s žalobcem opakovaně pokusy o dechovou zkoušku, které byly neúspěšné pro nedostatečnou délku výdechu. Po převezení na záchytnou stanici byl žalobce za přítomnosti policejní hlídky vyšetřen MUDr. Š. a po odebrání osobních věcí mezi nimi byl nalezen telefon i dioptrické brýle.

[15] Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 22. 12. 2013 vyhotoveného Bc. T. H. vyplývají stejná zjištění jako z výše uvedeného úředního záznamu Mgr. K.. Dále je v něm uvedeno, že žalobce byl při vyzvání k předložení dokladů natolik podnapilý, že nebyl schopen doklady sám bez pomoci vytáhnout. Dle záznamu žalobce sdělil, že jede z Olomouce z oslavy, kde pil piva a panáky, ale nepamatuje si v jakém množství, a dále výslovně sdělil, že vozidlo řídil a nikdo další s ním necestoval. Kromě výše uvedených expresivních výrazů, kterými se žalobce označil, také prohlásil: „Měl jsem v Olomouci zůstat a neměl jsem řídit. Za blbost se platí.“ Na místě bylo při zajišťování stop zjištěno vyjetí vozidla mimo komunikaci na travnatý

pás, kde došlo ke střetu s kanálovou skruží. Po převozu na záchytnou stanici žalobce důrazně odmítl odběr krve.

[16] Ze svědeckého výslechu Bc. T. H., který provedl Magistrát města Olomouce dne 14. 3. 2014, bylo zjištěno, že svědek vypovídal v souladu s tím, co předtím uvedl do úředního záznamu. Na přímé dotazy právního zástupce žalobce svědek odpověděl, že pod vozidlem byl vyteklý olej, přičemž olej se taktéž nacházel na skruži kanálu. Ze spodu policisté vozidlo neohledávali. Pracovníci firmy Spemax, která prováděla odtah, se při nakládání dívali na motorovou část vozidla a vyjádřili názor, že došlo k úniku oleje z převodovky. Na dotaz, který z údajů o místě nehody obsažených ve spise je platný, odpověděl, že neví, o co přesně se jedná. K dotazu na zaměření GPS uvedl, že toto bylo prováděno na místě stojícího vozidla. Protokol o výslechu byl m.j. podepsán žalobcem a jeho právním zástupcem.

[17] Ze svědeckého výslechu Mgr. K. K., který provedl Magistrát města Olomouce dne 14. 3. 2014, bylo zjištěno, že svědek vypovídal v souladu s tím, co předtím uvedl do úředního záznamu. Na přímé dotazy právního zástupce žalobce svědek odpověděl, že lustraci svědků nehody prováděl operační důstojník, RZ jejich auta není v dokumentech uvedeno, neboť tento údaj se u svědků nemusí uvádět. Svědek si přesně nepamatuje, kdo prováděl zaměření GPS; buďto to byl on nebo kolega. Protokol o výslechu byl m.j. podepsán žalobcem a jeho právním zástupcem.

[18] Při svědeckém výslechu, který provedl Magistrát města Olomouce dne 7. 5. 2014, sdělil svědek MUDr. J. Š. následující: Na konkrétní případ si již nepamatuje, jelikož tehdy míval hodně klientů a nadto mezitím uplynula již dlouhá doba. Předložený protokol o vyšetření při ovlivnění alkoholem svědek vyhotovil i podepsal. Lékařské vyšetření bylo provedeno, svědek jej prováděl osobně, taktéž osobně rozhodl o umístění do záchytné stanice. Propuštění žalobce nebyl svědek přítomen, toto obstaral zdravotnický personál. Pokud nějaký klient odmítá odběr krve je na to opakovaně dotazován lékařem i zdravotnickým personálem. Měřením alkoholu z dechu byly u žalobce zjištěny hodnoty 1,14 promile v 7:43 hod., 0,86 promile v 10:18 hod. a 0,45 promile ve 12:27 hod. Tyto výsledky měření nejsou součástí protokolu o vyšetření, ale jsou obsaženy ve zdravotní dokumentaci, kterou si žalobce může vyžádat. Měření výšky a vážení klienta provádí zdravotnický personál, naměřené hodnoty mohou být ovlivněny stavem klienta, např. tím, že není schopen udržet rovnováhu. Totožnost každého klienta je ověřovaná dle průkazu totožnosti, popřípadě je ztotožněn Policií ČR. Protokol o výslechu byl m.j. podepsán žalobcem a jeho právním zástupcem.

[19] Při svědeckém výslechu, který provedl Městský úřad Černošice dne 28. 5. 2014, sdělil svědek P. Š. následující: Dne 23. 11. 2013 okolo 0:30 hod. jel služebním vozem firmy Perfekt catering z jednání z Olomouce. Na místě nehody viděl stát v pravém jízdním pruhu ve směru jízdy vozidlo Škoda Felicia, u kterého se nacházel potácející se člověk. Svědek zastavil, vystoupil a šel k odstavenému vozu. Spolu s ním šla kolegyně V. P.. Další kolegyně S. K. byla poblíž. Nikdo další na místě nebyl. Z vozidla vytékala nějaká tekutina. Muž stojící u vozidla byl velmi opilý, byl z něj silně cítit alkohol. Kvůli opilosti bylo těžké se od něj cokoli dozvědět, řekl

pouze, že auto bylo jeho. Svědek viděl, jak policisté u tohoto muže prováděli dechovou zkoušku přítomnosti alkoholu, není mu znám její výsledek. Výzvy k opakovanému měření neslyšel.

[20] Při svědeckém výslechu, který provedl Magistrát hlavního města Prahy dne 11. 6. 2014, sdělila svědkyně V. P. následující: Dne 23. 11. 2013 okolo 0:30 hod. vyjela spolu se svými kolegy P. Š. a S. K. z Olomouce, kde byla na pracovním jednání. Jízda z místa jednání trvala asi 10 minut, svědkyně nespala a sledovala provoz. Ona i kolega Petr Šalplachta zpozorovali na pravé straně vozovky šikmo stojící vozidlo. Svědkyně si již nevybavuje, zda bylo vozidlo osvětlené. Při míjení vozidla si všimla, že je u něj přítomna nějaká osoba. Pan Š. následně zastavil a šel vozidlo zkontrolovat, svědkyně i její kolegyně zůstaly sedět. Po chvíli se vrátil a oznámil, že u odstaveného vozidla je silně opilý člověk. Vzniklou situaci následně telefonicky ohlásil Policii ČR. Svědkyně a S. K. následně šly k odstavenému vozidlu značky Škoda Felicia a snažily se najít výstražný trojúhelník, aby jej umístily na vozovku. Ten se nepodařilo nalézt. Asi po 5 minutách přijela dvoučlenná hlídka Policie ČR. Opilý muž byl vyzván k předložení dokladů, což učinil po nějaké době hledání. Policista mu sdělil, že bude provedena dechová zkouška. Muž chtěl stále kouřit, což mu policista zakázal s odůvodněním, že před dechovou zkouškou nemůže. Svědkyně byla dechové zkoušce přítomna. Viděla, že byla pozitivní s výsledkem kolem 2,5 promile. Svědkyně neví, zda policisté s opilým mužem prováděli další dechové zkoušky. Uvádí, že se u zakročujících policistů s kolegy střídali, jelikož ti s nimi postupně sepisovali protokoly. Dále si všimla, že u odstaveného vozidla bylo pod jeho přední částí, kde se nachází chladič, „něco odpadlého“. Opilý muž policistovi na jeho dotaz, zda vozidlo řídil, odpověděl kladně. O tom, zda s ním cestoval někdo jiný, zřejmě vůbec nemluvil.

[21] Z rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru agendy řidičů a motorových vozidel, ze dne 18. 8. 2014, č. j. SMOL/174864/2014/OARMV/PNL/Lip., soud zjistil že žalobce byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, jelikož se dne 23. 11. 2013 odmítl podrobit lékařskému vyšetření s odběrem krve a odběrem biologických materiálů poté, co byl důvodně podezřelý, že se svým vozidlem Škoda Felicia RZ X měl zavinit dopravní nehodu a řídit vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení, kdy v době příjezdu Policie ČR se nacházel u vozidla pouze žalobce a kdy mu byla Policí ČR orientačně provedena dechová zkouška a byla mu naměřena hodnota 2,32 promile alkoholu v krvi. Za toto jednání mu byla podle § 11 odst. 1 a odst. 2 zákona o přestupcích a podle § 125c odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta v částce 28.000 Kč, současně mu byl podle § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu uložen zákaz řízení na dobu 14 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, do kteréžto doby se započítává doba zadržení řidičského průkazu podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu, a byla mu uložena povinnost uhradit náklady řízení o projednání přestupku. Správní orgán rozhodující v prvním stupni tímtož rozhodnutím zastavil řízení o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k), kterých se měl dopustit tím, že měl dne 23. 11. 2013 v době kolem 00:30 hod. na rychlostí komunikaci R46 na 36,51 km ve směru

jízdy od Olomouce na Prostějov způsobit dopravní nehodu, při které nedošlo ke zranění osob a vznikla hmotná škoda na vozidle ve výši 10.000 Kč, když poškodil vozidlo tím, že v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích vyjel mimo vozovku na travnatý středový pás, kde spodní částí vozidla narazil do železobetonového kanálu, a dále tím, že řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení.

[22] Správní orgán v řízení neprovedl navrhovaný důkaz výsledkem svědka Stanislava Urbana, jelikož tento vyhodnotil jako nadbytečný, protože žalobce netvrdil, že tato osoba byla ve vozidle žalobce v rozhodnou dobu přítomna; proto nemůže vyloučit, že žalobce vozidlo řídil. Za nadbytečný rovněž pokládá důkaz přibráním znalce z oboru silniční doprava k ohledání vozidla a důkaz kompletním výpisem z měřicího přístroje Dräger. Rozhodnutí správní orgán odůvodnil tím, že z provedeného dokazování jasně vyplývá, že žalobce byl dle orientační dechové zkoušky pod vlivem alkoholu a zároveň byl důvodně podezřelý ze spáchání dopravní nehody a proto jej policista vyzval k postoupení odběru krve, což žalobce odmítl. Byl přitom povinen podrobit se tomuto vyšetření, neboť ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 379/2005 Sb. byl důvodně podezřelý, že vykonával činnost, při níž může ohrozit život a zdraví svoje či dalších osob nebo poškodit majetek. Proto byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. Jelikož spáchání dalších přestupků, které byly předmětem řízení, nebylo přednesenými důkazy prokázáno beze vší pochybnost, správní orgán prvního stupně v tomto rozsahu řízení zastavil. K tomu uvedl, že netvrdí, že k těmto přestupkům nemohlo dojít.

[23] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Své závěry odůvodnil tak, že správní orgán se dostatečně zabýval skutkovým jednáním žalobce a dostatečně prokázal i zdůvodnil, že se žalobce dopustil přestupku tím, že se odmítl podrobit odběru krve, jelikož o něm bylo možné důvodně usuzovat, že byl řidičem předmětného vozidla a uvedenou povinnost na něj bylo možné vztáhnout. Tvrze žalobce, že vozidlo řídila jiná (jemu neznámá) osoba, je účelové. Při ukládání sankce správní orgán dostatečným způsobem vyhodnotil závažnost jednání žalobce. Odvolací námitky žalobce označil žalovaný jako nedůvodné. Za irelevantní ve vztahu k prokázání přestupku považuje žalovaný námitku týkající se nejednoznačnosti v přesném označení místa nehody. Namítal-li žalobce, že po provedení dechové zkoušky již k žádným dalším zkouškám nebyl policisty vyzván, je toto tvrzení v rozporu s svědeckými výpověďmi policistů i s jeho vlastní výpovědí. Taktéž není důvodná námitka, že odmítnutí podrobení se odběru krve nepředcházela řádná výzva Policie ČR k tomuto úkonu, jelikož námitka byla vyvrácena výpověďmi policistů. K námitce, že lékařskému vyšetření žalobce nebyl přítomen MUDr. Š., žalovaný uvedl, že při dokazování vycházel z protokolu o vyšetření, který byl tímto lékařem podepsán a opatřen razítkem nemocničního zařízení. V reakci na zpochybnění pravosti lékařova podpisu ze strany žalobce postoupil žalovaný obvinění orgánům činným v trestním řízení; takto učinil, neboť se jedná o jeho zákonnou povinnost a tímto postupem není zpochybněna důvěryhodnost svědka. K námitce, že správní orgán

prvého stupně seznámil svědka MUDr. Š. před podáním jeho svědecké výpovědi se spisovou dokumentací, žalovaný uvedl, že tato námitka je účelová a nedůvodná, což je patrné zejména z toho, že ji žalobce uvedl až v odvolání, a do protokolu o jednání, při němž byl svědek vyslechnut, nic nenamítal.

[24] Z usnesení žalovaného ze dne 15. 10. 2014, č. j. KUOK 92972/2014, soud zjistil, že část podání žalobce, která se týká údajného protiprávního jednání MUDr. Š., které by mohlo naplňovat znaky přečinu padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu, postoupil žalovaný Policii ČR. Z vyrozumění Prvního velitelství Vojenské policie, odboru kriminální služby Praha, soud zjistil, že uvedený orgán neshledal skutečnosti, které by důvodně nasvědčovaly tomu, že byl MUDr. Š. spáchán trestný čin.

[25] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[26] Dále soud konstatuje, že skutková podstata přestupku podle účinné právní úpravy existuje i ke dni vydání rozsudku [§ 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb.], a to včetně shodné právní úpravy sankcí, proto posuzoval souzenou věc podle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání přestupku v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích.

[27] Soud dospěl k závěru, že předmětná věc byla žalovaným, stejně jako předtím správním orgánem rozhodujícím na prvním stupni, rozhodnuta správně, když byl správně zjištěn skutkový stav, tento byl příslušným způsobem právně kvalifikován, řízení zároveň nebylo stiženo vadami. Pro stručnost může soud odkázat na odůvodnění rozhodnutí obou orgánů. Ke konkrétním námitkám obsaženým v žalobě, pak soud uvádí následující:

[28] Soud se předně zabýval otázkou, zda mohl žalobce být podroben výzvě k podstoupení odběru krve za účelem zjištění přítomnosti alkoholu, či nikoli. Při jejím posuzování aplikoval na zjištěný skutkový stav judikaturu vztahující se k této problematice. Soud vycházel ze skutečnosti, že v dané věci absentuje přímý důkaz o tom, že žalobce byl před odstavením svého vozidla jeho řidičem. Tato skutečnost však automaticky nemůže vést soud k závěru, že povinnost podrobit se výzvě nebyla v případě žalobce dána. Nejvyšší správní soud se v rozsudku č. j. 2 As 130/2011-63 vyslovil k otázce výkladu pojmu „řidič“ pro účely povinnosti podrobit se úkonům zjištění přítomnosti alkoholu takto: *Výraz „řidič“ je definován v § 2 písm. d) zákona o silničním provozu: jde o účastníka provozu na pozemních komunikacích, který řídí motorové nebo nemotorové vozidlo anebo tramvaj; řidičem je i jezdec na zvířeti. To ještě neznamená, že řidičem je pouze osoba aktuálně (tj. právě v daný okamžik) řídící vozidlo či tramvaj (či jedoucí na zvířeti), jak by se snad mohlo zdát z dikce předmětného ustanovení. Takový výklad by vedl k absurdním závěrům; v takovém případě by např. vyšetření, zda řidič není ovlivněn alkoholem, muselo probíhat přímo za jízdy. V rozsudku č. j. 2 As 1/2011-60 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v takovém případě musí existovat na první pohled zjevná souvislost mezi důvodem k učinění výzvy a účastí vyzývané osoby v provozu na pozemních komunikacích jakožto řidiče. Ačkoliv tedy v okamžiku, kdy se stěžovatel měl na základě*

kvalifikované výzvy podrobit vyšetření na přítomnost alkoholu, nebylo ještě dostatečně prokázáno, že se účastnil oznámené dopravní nehody, nejedná se o skutečnost, která by mohla zbavit policejní orgány oprávnění učinit výzvu ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.

[29] Žalobce ve svých vyjádřeních v průběhu správního řízení, na něž se odkazuje i v žalobě, předeštel vlastní verzi předmětné události, když tvrdil, že jeho vozidlo řídila jemu neznámá osoba, kterou náhodně potkal v Olomouci, domluvili se na společné jízdě a poté, co se vozidlo stalo nepojízdným, tato osoba odjela z místa odstavení vozidla autostopem. Soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že toto tvrzení je čistě účelové, neboť takto popsany děj se jeví být krajně nepravděpodobný a žalobce taktéž nenavrl žádné důkazy k jeho prokázání. V neprospěch žalobce dále hovoří nepřímé důkazy, konkrétně svědecké výpovědi, dle nichž se k řízení motorového vozidla původně přiznal. Soud zvážil i případnou aplikaci zásady *in dubio pro reo*. Ta však dle závěru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku č. j. 9 As 1/2010-58 *přichází v úvahu pouze tehdy, má-li i po zhodnocení všech důkazů (včetně jejich váhy, věrohodnosti atd.) rozhodující orgán pochybnosti o tom, zda byl skutkový stav dostatečně zjištěn, případně o tom, jak rozhodnout*. Proto soud dospěl k závěru, že použití této zásady není v rozhodované věci opodstatněné. V situaci, která odpovídá v této věci zjištěnému skutkovému stavu, je zcela na místě, aby policejní orgán zjevně podnapilou osobu, která se nachází se v bezprostřední blízkosti poškozeného odstaveného vozidla a která se přiznává k jeho řízení, vyzval k podrobení se všem úkonům, jejichž účelem je zjištění přítomnosti alkoholu u této osoby. Nesplněním povinnosti uposlechnout tuto výzvu se tak žalobce dopustil protizákonného jednání, které naplňuje skutkovou podstatu uvedeného přestupku.

[30] Žalobce dále v žalobě napadá domnělý rozpor v rozhodnutích správních orgánů na obou stupních, který má spočívat v tom, že na základě zásady *in dubio pro reo* bylo zastaveno řízení vedené proti žalobci v části týkající se způsobení dopravní nehody a řízení vozidla pod vlivem návykové látky, a přitom byl žalobce zároveň uznán vinným z výše popsaného přestupku. Žalobce nastiňuje, že tímto mělo dojít k paradoxní situaci, kdy současně je i není považován za řidiče motorového vozidla. K této námitce postačí, když soud odkáže na předchozí odstavce tohoto odůvodnění, neboť v nich již bylo vysvětleno, že požadovat po žalobci podrobení se vyšetření přítomnosti alkoholu bylo důvodné i bez přímého důkazu, že vozidlo v předmětnou dobu řídil. Správní orgán postupoval správně když řízení v části týkající se řízení vozidla pod vlivem návykové látky zastavil za situace, kdy disponoval pouze jediným pozitivním záznamem z analyzátoru alkoholu. To, že zároveň žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle §125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, není nelogický rozpor, nýbrž zcela logická a zákonodárcem předvídaná právní kvalifikace skutkového stavu, kdy osoba podezřelá z řízení vozidla pod vlivem návykové látky odmítá vyšetření přítomnosti alkoholu. K uvedenému soud dodává, že on ani žalovaný ani správní orgán prvního stupně není vázán názorem státního zástupce na právní kvalifikaci skutku, na který žalobce odkazuje. Pouze nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že správní orgán byl v rámci aplikace zásady volného hodnocení důkazů a zásady *in dubio pro reo*

vůči žalobci možná až příliš shovívavý, když řízení zastavil i v části týkající se způsobení dopravní nehody. Otázka této dopravní nehody však není předmětem tohoto řízení.

[31] Žalobce dále upozorňuje na skutečnost, že na různých místech správního spisu je místo události označeno různými údaji kilometráže silnice R46. Soud stejně jako žalobce v této otázce dospěl k závěru, že se nejedná o nesprávnost, která by mohla mít za následek pochybnosti o vině žalobce ze spáchání přestupku. Z obsahu spisu (zejména ze záznamu o nehodě a plánu místa nehody) je dostatečně zřejmé, že dotčeným místem byla pasáž rychlostní komunikace R46 ve směru z Olomouce na Prostějov, kde paralelně s touto silnicí vede dvouproudový přivaděč oddělený travnatým pásem, který se na silnici posléze připojuje. Z internetové stránky mapy.cz soud zjistil, že na úseku silnice R46 mezi oběma zmíněnými městy se popisovaná pasáž vyskytuje mezi 36. a 37. kilometrem; žádná obdobná pasáž na tomto úseku není. Místo odstavení vozidla žalobce je tak nezaměnitelně vymezeno a drobné nepravosti v údajích o kilometráži nevnašejí do skutkového stavu žádné pochybnosti ani nezpochybňují důvěryhodnost dalších provedených důkazů. Přítomnost žalobce a jeho vozidla na výše popsaném místě byla potvrzena výpověďmi svědků.

[32] Námitku žalobce, že kromě něj a policistů na místě žádní další svědci nebyli, vyvrací výpovědi těchto svědků, které se shodují s výpověďmi policistů a s pořízenou dokumentací a to i v podrobnějších informacích, jakými je umístění vozidla na vozovce či jeho poškození. Výpověďmi svědků byla vyvrácená i námitka žalobce týkající se zfalšování lístku z analyzátoru alkoholu.

[33] Námitky týkající se rozsahu poškození žalobcova vozidla, který měl být policisty nesprávně uveden, stejně jako námitky týkající se pořizování fotografií vozidla nejsou důvodné, neboť otázka způsobení dopravní nehody není v této věci předmětem soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu. Pokud by uvedené námitky měly sloužit ke zpochybnění důvěryhodnosti zasahujících policistů, pak je na místě uvést, že se jedná pouze o tvrzení, která žalobce nijak neprokázal a proto nemohou na závěrech soudu nic změnit. Námitka týkající se údajných nesrovnalostí u žádosti o vyšetření žalobce taktéž není způsobitelná jakkoli zpochybnit provedené důkazy svědčící o vině žalobce za spáchání přestupku, stejně jako námitka, že nesouhlasí čas odvozu žalobce na záchytnou stanici, námitka, že pro jeho odvoz na záchytnou stanici neexistovaly důvody a námitka, že měl žalobce být policisty přesvědčován k podpisu doznání ke způsobení dopravní nehody.

[34] Žalobce dále namítl, že pracovník správního orgánu prvního stupně Jiří Lipert ve věci nesprávně postupoval, když lékař MUDr. Š. dával před jeho výsledkem k nahlédnutí spis a nadto měl nadstandardní kontakty s policisty. Soud se v této věci ztotožňuje se závěry, ke kterým již předtím dospěl žalovaný, a sice že tato tvrzení jsou nepravdivá a zjevně účelová, což vyplývá zejména ze skutečnosti, že žalovaný ani jeho právní zástupce je neuplatnili přímo na jednání, kdy se o těchto skutečnostech měli dozvědět; naopak oba podepsali všechny protokoly o výsledku svědků. Proto soud považuje za nedůvodnou i námitku týkající se nesprávné

protokolace. Soud zároveň neshledal důvod, proč by se měl nesprávného postupu dopustit pracovník žalovaného Bc. Jan Sova.

[35] Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy i právní principy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu s mezinárodními smlouvami, Ústavou, Listinou základních práv a svobod, zákony a právními principy správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.

[36] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 3. 11. 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně